

Złotów, dnia 2017.04.21

KW.3120.1.2017

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14c § 1-3, art. 14d i art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r., poz. 201), po rozpatrzeniu interpretacji indywidualnej z dnia 24 stycznia 2017 r. nadanej listem poleconym dnia 27 stycznia 2017 r. (data wpływu do tut. Organu podatkowego 30 stycznia 2017 r.)

postanawiam:

- wyrazić negatywną ocenę stanowiska wnioskodawcy

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 14c § 2 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201) – interpretacja indywidualna zawiera ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. W razie negatywnej oceny stanowiska wnioskodawcy interpretacja indywidualna zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym. Interpretacja indywidualna zawiera pouczenie o prawie wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Wnioskiem z dnia 24 stycznia 2017r. nadanym listem poleconym dnia 27 stycznia 2017r. o nr przesyłki (data wpływu do tut. organu 30 stycznia 2017r.) zwrócono się o zajęcie stanowiska w sprawie: „ czy od 01 stycznia 2017r. za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 upol uznaje się wyłącznie część budowlaną elektrowni wiatrowej, tj. fundament oraz wieżę, a zatem elementy techniczne elektrowni wiatrowej nie będą stanowić budowli i w konsekwencji podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?”

We wspomnianym wniosku opisano stan faktyczny /zdarzenia przyszłe, definiując je jako:

(dalej: „Spółka”, „Wnioskodawca”) prowadzi działania inwestycyjne w obszarze pozyskiwania energii wiatrowej. Swoją działalnością obejmuje wszystkie etapy procesu biznesowego pozyskiwania energii, od instalacji masztów pomiarowych i przeprowadzenia analiz wietrzności, poprzez planowanie i przygotowywanie inwestycji, projektowanie i montaż finansowy, prace budowlane, zarządzanie farmami wiatrowymi aż po handel energią.

Spółka jest właścicielem kilku farm wiatrowych na terenie kraju. Jedną z nich jest farma wiatrowa w gminie Złotów . Farma wiatrowa składa się z sześciu elektrowni wiatrowych (każda o mocy 2 MW) oraz dodatkowych elementów wchodzących w skład infrastruktury towarzyszącej (m.in. drogi dojazdowe, place manewrowe, okablowanie, rozdzielnica do rozdziału energii elektrycznej SN).

Pojedyncza elektrownia wiatrowa składa się z:

- i) Wieży,
- ii) Fundamentu,
- iii) Elementów technicznych, tj. gondoli (stanowiącej obudowę dla wszystkich zespołów zamontowanych wewnątrz), wirnika z układem sterowania, przekładni, generatora prądu zmiennego z układem sterowania, układu obrotu gondoli, transformatora mocy, rozdzielni prądu zmiennego, układu i systemu wspomagającego, szafy sterowniczej i kontrolnej z oprzyrządowaniem, systemu sterowania, nadzoru i sygnalizacji instalacji elektrycznej i oświetleniowej i inne podzespoły techniczne.

Fundament jest to element konstrukcyjny przekazujący na podłoże gruntowe całość obciążeń posadowionych na nich obiektów. Fundament swoją masą zapewnia stateczność układu i przekazuje obciążenia na podłoże gruntowe.

Wieża podtrzymuje gondolę oraz układ wirnika. Wieża za swój główny cel ma umieszczenie wirnika na odpowiedniej wysokości nad poziomem gruntu w celu lepszego wykorzystania wiatru. Wieża elektrowni wiatrowej oprócz utrzymania ważącej często kilka ton gondoli ma za zadanie znosić także obciążenia grawitacyjne, obrotowe, bicia i napory wiatru. Konstrukcja zatem musi być wytrzymała nie tylko na warunki technicznej eksploatacji elektrowni, ale także na warunki środowiska – szrony, oblodzenia, ośnieżenia, deszcze i wyładowania atmosferyczne.

Elementy techniczne nie są częściami budowlanymi elektrowni wiatrowej. Nie zostały wzniesione wraz z masztem i fundamentem. Elementy te nie tworzą także jednego obiektu budowlanego z częściami budowlanymi elektrowni wiatrowej. Ponadto, elementy te można zastępować innymi urządzeniami. Po ich zdemontowaniu mogą być użyte w innej elektrowni wiatrowej.

Fundament, wieżę i elementy techniczne ujęto dla celów księgowych odrębnie w ewidencji środków trwałych Spółki.

W 2016 r. i w poprzednich latach Spółka wykazywała w deklaracji na podatek od nieruchomości jako przedmiot opodatkowania: fundament, maszt oraz poszczególne elementy infrastruktury towarzyszącej (m.in. drogi dojazdowe, place manewrowe, okablowanie, rozdzielnica do rozdziału energii elektrycznej SN).

Spółka nie wykazywała do opodatkowania podatkiem od nieruchomości ww. elementów technicznych elektrowni wiatrowej.

W związku z wejściem w życie w dniu 16 lipca 2016 r. ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 961, dalej „Uiew”) i wprowadzonych tą ustawą zmianach w ustawie z dnia 07 lipca 1994 r.. Prawo budowlane (Dz.U. z 2016 r. poz. 290 ze zm.: dalej: „Upb”), Wnioskodawca pragnie potwierdzić, że nowe przepisy nie wpłyną na zakres opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych od 01 stycznia 2017 r.”

Zdaniem Wnioskodawcy od 01 stycznia 2017 r. za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 Upol, uznaje się wyłącznie część budowlaną elektrowni wiatrowej, tj. fundament oraz wieżę, a zatem elementy techniczne elektrowni wiatrowej nie będą stanowić budowli i w konsekwencji podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

W wyniku dokonanej wnikliwej analizy wniosku oraz stanu prawnego, ~~stanów faktycznych~~/zdarzeń przyszłych tut. Organ podatkowy postanowił zająć następujące stanowisko w sprawie:

- uznać stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe.

Według tutejszego organu podatkowego prawidłowe stanowisko w odniesieniu do przedstawionego ~~stanu faktycznego~~/zdarzenia przyszłego jest następujące:

Kolejno proces wykładni definicji „budowla” winien być w każdym przypadku rozpoczęty od przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 716 ze zm.). Następnie sięgnąć należy do pojęcia obiektu budowlanego uregulowanego w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 07 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, a w dalszej kolejności do definicji budowli uregulowanej w przepisach art. 3 pkt 3 prawa budowlanego.

Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 716 ze zm.) budowla to – obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Zgodnie z zapisem art. 9 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 961) w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. prawo budowlane wprowadzono następujące zmiany:

- 1) W art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 07 lipca 1994 r. Prawo budowlane wykreślono z nawiasu (zawierające przykładowe wyliczenie części budowlane urządzeń technicznych) pojęcie elektrowni wiatrowych
- 2) Do kategorii obiektów budowlanych dodano w załączniku do ustawy Prawo budowlane w kategorii XXIX – wolno stojące kominy i maszty oraz elektrownie wiatrowe.

Wykreślenie z art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 07 lipca 1994 r. Prawo budowlane pojęcia elektrowni wiatrowych spowodowało, iż nie są one już zaliczane do rodzaju urządzeń budowlanych, których wyłącznie części budowlane stanowią budowle, bo inaczej to wykreślenie nie byłoby potrzebne.

Załącznik do ustawy prawo budowlane w kategorii XXIX wyraźnie wskazuje na powstanie nowej kategorii obiektu budowlanego – elektrownie wiatrowe.

Obiekt budowlany, który nie jest budynkiem ani obiektem małej architektury jest budowlą. Niewątpliwie elektrownie wiatrowe nie spełniają przesłanek do uznania ich za budynki ani obiekty małej architektury, więc pozostaje uznanie ich za budowle.

Od dnia 16 lipca 2016 roku, w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych - elektrownia wiatrowa w całości stanowi obiekt budowlany (budowlę) w rozumieniu ustawy Prawo budowlane, co wynika, jak wskazano powyżej z aktualnej definicji „budowli” zawartej w tej ustawie, jak również z załącznika do niej, gdzie elektrownie wiatrowe zostały wprost wymienione jako obiekt budowlany.

Potwierdza to również uzasadnienie do poselskiego projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, w którym stwierdzono, że „w projekcie ustawy zaproponowano wykreślenie przepisu wprowadzającego podział elektrowni wiatrowych na część budowlaną i niebudowlaną. W proponowanym stanie prawnym cała elektrownia wiatrowa będzie obiektem budowlanym (budowlą) ... ”.

W uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 września 2011 r. (sygn. akt P 33/09) Trybunał wskazał jednoznacznie jak powinno się interpretować przepisy podatkowe dotyczące opodatkowania budowli podatkiem od nieruchomości zgodnie z Konstytucją stwierdzając m in., że za budowle w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych można uznać jedynie budowle wymienione w art. 3 pkt 3 ustawy prawo budowlane, w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej, będące wraz z instalacjami i urządzeniami obiektem budowlanym, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit b ustawy Prawo budowlane czyli pod warunkiem, że stanowią one całość techniczno-użytkową (...).

Tak ujęte stanowisko Trybunału Konstytucyjnego jasno określa jakie obiekty i urządzenia należy uznawać za budowle, a jakie budowlami w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie będą, a tym samym nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

W art. 17 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych postanowiono, że „od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed wejściem w życie ustawy”. Ustawa ta weszła w życie 16 lipca 2016 r.

Oznacza to, że od 1 stycznia 2017 r. elektrownie wiatrowe, które są wymienione w załączniku do ustawy Prawo budowlane będą podlegały opodatkowaniu od całkowitej wartości bez podziału na części budowlane i niebudowlane.

Elektrownie wiatrowe nie byłyby użytkowane zgodnie z ich przeznaczeniem bez urządzeń budowlanych (elementów technicznych).

Tożsame stanowisko ze stanowiskiem organu podatkowego w niniejszej sprawie zostało zajęte przez Ministra Rozwoju i Finansów w odpowiedzi na interpelację nr 7740 Posła Tadeusza Cymańskiego w sprawie zmiany sposobu opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości w piśmie nr PS2.054.39.2016 z dnia 2 grudnia 2016 r.

Orzecznictwo sądów administracyjnych podziela interpretację wydaną przez tutejszy organ podatkowy:

- Wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 21 lutego 2017 r. sygn. akt I SA/Bd 866/16
- Wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 08 marca 2017 r. sygn. akt I SA/Go 56/17,
- Wyrok WSA w Olsztynie z dnia 23 marca 2017 r. sygn. akt I SA/Ol 17/17,
- Wyrok WSA w Łodzi z dnia 24 marca 2017 r. sygn. akt I SA/Łd 1/17

Mając na uwadze powyższe – postanowiono jak w osnowie niniejszej interpretacji.

Pouczenie:

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą, stwierdzeniem jej wygaśnięcia lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej (art. 14k § 1 op) . Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikacyjnych wnioskodawcy, oraz innych podmiotów wskazanych w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej (art. 14i § 3op).

Na niniejszą interpretację przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu. Zgodnie z art. 52 ust. 3 ustawy z dnia 20 września 2002 r/ - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.), jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi, skargę można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu – w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności – do usunięcia naruszenia prawa.

Skargę można wnieść za pośrednictwem organu, który wydał zaskarżone rozstrzygnięcie. Skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o naruszenie prawa (art. 53 § 2 oraz art. 54 § 1 ustawy PPSA). Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym.

S.C

WÓJT
inż. Piotr Lach